

Եկէք ինձի, բոլոր յոգևած ու բռնաւորումներ...

Մայիսի 11.28

ԲԱՐԻԼՈՐ

Մայիսի 11, 2013թ.

№ 8 (48)

Հոյս է փնտրում 2009թ. Տախից

ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՍԱՂԱԿԱՐՏԸ

ՀԱՂԹՈՂՆԵՐԸ

ՊՂՆՁԵ ԳԱՄԵՐԸ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Մկրտչություն, 2013թ. №8 (48)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Տրայր Ամիրքեկյան	
Փրկության սաղավարտը.....	1
Նաղթել թշնամուն.....	4
Իգոր Ազանով	
Նաղթողները.....	5
Պղնձե գամերը.....	7
Վկայություն.....	9
Աղոթք.....	10
Ինչպե՞ս ես քայլում Քրիստոսի հետ.....	12
Ինչպե՞ս ես վերաբերվում Քրիստոսին.....	13
Չվախենանք փորձություններից.....	14
Իռլանդացի աղջկա վկայությունը.....	15
Մի՛ սպիր.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել խմբագրության համար, որպեսզի թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փառավորություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Նեո.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փառագրվում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

ՓԲԿՈՒԹՅԱՆ ՍԱՂԱՎԱՐՏԸ

Եւ վերցրե՛ք փրկության սաղավարտը
և Հոգու սուրբ, որ Աստծո Խոսքն է:

Եփեսացիս 6.17

Երբեք ոչ որ առանց զինվելու չի գնում պատերազմ, մանավանդ, եթե թշնամին լավ զինված է: Թշնամին ուզում է, որ մենք անզեն պատերազմենք, իսկ երբ մենք զինված ենք լինում, նա, տեսնելով մեր զենքերի փայլը, վախենում է ու սարսափում: Մենք բոլորս հոգևոր պատերազմի մեջ ենք: Թշնամու հետ պատերազմելու համար հարկավոր է լավ զինված լինել: Եփեսացիս 6.13-18-ում խոսվում է քրիստոնյայի տարբեր զենքերի մասին: Աստծու Խոսքով փորձենք հասկանալ այդ զենքերից մեկի՝ փրկության սաղավարտի էությունը: Քրիստոնյաներից շատերը չունեն այդ կարևոր զենքը:

Սաղավարտը դնում են գլխին՝ հարվածից պաշտպանվելու համար: Հոգևոր իմաստով սաղավարտը պաշտպանում է մարդու միտքը, որպեսզի սատանան չկարողանա նրա մեջ ամրացնել իր սատանայական մտքերն ու խորհուրդները:

Երբ երիտասարդ էի, մոտոցիկլետ վարելիս մի մեքենա հարվածեց ինձ: Ընկա գետնին և ուշաթափվեցի:

Երբ ուշքի եկա, մի վարորդ ասաց.

«Եթե սաղավարտը գլխիդ չլիներ, կմահանայիր»:

Հոգևոր կյանքի ընթացքում նույնպես վթարներ են տեղի ունենում: Դրանք կարող են լինել շատ անսպասելի, մեզ համար անհասկանալի պատճառներով:

Երբ վթարի պատճառը չենք հասկանում, անորոշությունից տխրում ենք և տրտմում՝ մտածելով, թե որտեղ է պատճառը: Այժմ ուզում ենք հասկանալ, թե փրկության սաղավարտը որպես զենք մեր գլխին դրվա՞ծ է, թե՞ ոչ: Փորձենք ստուգել Աստծու Խոսքով:

Օրենքի վարդապետության մեջ չկա «փրկված լինել» հասկացությունը, որովհետև օրենքը շատ հողվածներ ունի, ու դրանցից նույնիսկ մեկը խախտելու դեպքում մարդն օրինազանց է համարվում: Այսօր Շնորհքի ժամանակաշրջանում, հակառակորդն ուզում է մեզ շեղել, և կարևոր չէ՝ ա՞ջ, թե՞ ձախ: Օրինակ՝ եթե մեկը մեղքից հրաժարվում է ու պարտություն կրելով ընկնում, հակառակորդը միտք է տալիս, թե՛ դու

Պեպրեմբերի, 2013թ., ԾՆՔ (48)

փրկված չես, իսկ մյուսին, եթե մեղք է գործում, միտք է տալիս ու ասում, թե՝ դու փրկված ես, ու տարբեր կերպ արդարացնում է մեղքերը: Այսինքն՝ մարդու իրական վիճակի ճիշտ հակառակն է ասում:

Ի՞նչ է նշանակում փրկություն: Եթե մարդը հեռու է Աստծուց, և նրա հոգում չկա Աստծու ներկայությունը, այդ վիճակը մման է դժոխքի, ու եթե նա այդ վիճակով մահանա, չի փրկվի: Հաճախ մայրն իր երեխային ասում է. «Արի՛ ինձ մոտ», իսկ երեխան մերժում է՝ ասելով. «Չեմ գալիս, ես քեզնից խռովել եմ»: Երբ անցնում է այդ պահը, երեխան գնում է մոր մոտ, ընկնում նրա գիրկն ու լացում: Եթե երեխան սեր չի վայելում, չի կարող սիրել: Երեխան չարություն է անում, թե ոչ՝ դա կապ չունի մորը մերժելու հետ: Երբ երեխան այդ պահին չի ուզում մոր մոտ գնալ, դա չի նշանակում, թե նա մերժում է մորը. նա մորը չի մերժում, նա կախված է մորից ու առանց ծնողի չի կարող ապրել: Խաչի վրայի ավազակը շատ չարություններ էր արել, բայց վերջին պահին ընդունեց Հիսուսին:

Աստծու Խոսքն ասում է, որ փրկությունը ձրի է, ու եթե ուզում ես փրկվել, եթե «ուզում եմ փրկվել» նախադասությունը կեղծ չէ, ու քո հոգու կարիքն ու ուրախությունը Աստծու ներկայությունն է, ուրեմն փրկված ես: Փրկված մարդու համար Աստված ոչ միայն զորություն է, այլև

ճանապարհ, ճշմարտություն և Կյանք: Փրկվածի ցանկությունն է մշտապես վայելել Քրիստոսի ներկայությունն ու ապրել Նրա հետ: Երեխան պետք է հասկանա, որ իր ծնողը ուրիշներից պաշտպանվելու կամ իր կարիքները հոգալու միջոց չէ միայն, նա պետք է հասկանա, որ ինքն ունի իր ծնողի սիրո կարիքը:

Եթե իմ հոգու կարիքն Աստծու ներկայությունն է, ես չեմ հավատա, թե իմ հոգու սնունդն աշխարհի փառքն է: Եվ դա նշանակում է, որ իմ ներսում, հոգու աշխարհում հեղաշրջում է եղել, ու եթե ուզում եմ փրկվել, ուրեմն փրկված եմ: Մեր հոգու աշխարհում այդ հեղաշրջումն Աստծու Ծնորից գործն է:

Երբ իմ հոգևոր կյանքում վթար է տեղի ունենում, սատանան ասում է. «Դու փրկված չես, այսպիսի վարմունք ունեցողը փրկություն չունի»: Ինչո՞ւ հրեաները չհասան Քանանի երկիր: Պողոս առաքյալն ասում է. «Իրենց անհավատության պատճառով»: Նրանց բոլոր արարքների հիմքում ընկած էր անհավատությունը: Նրանք հավատում էին, որ Աստված կա, բայց Աստծուն ասում էին. «Դու մեզ ատելու պատճառով մեզ հանեցիր Եգիպտոսի երկրից, որպեսզի մեզ ոչնչացնես»: Պողոս առաքյալն ասում է. «Իսկ մենք, որ հավաքացիներ, մյուսում ենք հանգստի մեջ» (Եբր. 4.3): Հիսուսն ասում է. «Ով որ ինչ գա, Ես նրան երբեք

դուրս պիտի չհանեն» (Հովհ. 6.37): Աստծու սերը չհասկացողը և Աստծուն չգնացողը չի կարող փրկվել, նա կգնա դժոխք:

Սատանան քեզ կասի. «Դու, որքան էլ որ ուզես, չես կարող Հիսուսի հետ լինել, որովհետև կատարել ես այս կամ այն արարքները, ու երբ Տերը գա, քեզ կդատի, ու դու դժոխք կգնաս»:

Եթե նրան հաջողվի քո մտքի մեջ մտցնել այս կասկածը, դա կառաջացնի վթար, որը կտանի մահվան: Սակայն եթե փրկության սաղավարտը դնես գլխիդ, ցանկացած վթարի դեպքում կփրկվես, քանի որ կամավոր չես հրաժարվում Աստծուց:

Սատանան քեզ շեղելու համար միտք է տալիս, որպեսզի կասկածես Աստծու սիրտ վրա, բայց եթե փրկության սաղավարտը գլխիդ դրված լինի, այդ մտքերը չեն կարողանա բուն դնել քո գլխի մեջ ու քեզ շեղել Աստծու ճանապարհից: Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր Որդուն տվեց քո փրկության համար, Իր Որդու խաչով գնեց քեզ, որպեսզի դու վստահ համոզված լինես, որ այդ խաչով փրկված ես: «Որովհետև մեղքի վարձը մահ է, բայց Աստծո պարգևը հավիտենական կյանք է՝ մեր Տեր Հիսուս Բրիսարոսի միջոցով» (Հռոմ. 6.23):

Փրկությունը ձրի պարգև է: Հիսուսի վրա եղած հավատքով մեր փրկությունը նույնքան ապահովված է, որքան բոլոր սուրբերինը՝ երկնքում: Այս զգացողությունը թող բոլոր հուսահատվածների համար բժշկություն լինի ու մեր սրտերը լցնի Աստծու հանդեպ մեծ երախտագիտությամբ:

Հրայր Ամիրբեկյան

Պեղարկություն, 2013թ., № 8 (48)

ՀԱՂԹԵԼ ԹՇՆԱՄՈՒՆ

Ճապոնիայի մի գյուղում, քաղաքից ոչ հեռու ապրում էր մի իմաստուն մարդ: Մի անգամ, երբ նա պարապում էր իր աշակերտների հետ, նրան մոտեցավ մի մարդիկ, որը հայտնի էր իր կոպտությամբ և անտակտությամբ: Նա սիրում էր կռիվ հրահրել, հակառակորդին հունից հանել: Արդյունքում վերջինս նրան ձեռնոց էր նետում և բարկության ազդեցության տակ մեկը մյուսին հաջորդող սխալներ թույլ տալով՝ պարտվում:

Երիտասարդն սկսեց կիրառել իր մեթոդը. նա սկսեց անդադար վիրավորել ծեր իմաստունին, բայց ծերունին նրան ուշադրություն չդարձրեց ու շարունակեց պարապել իր աշակերտների հետ: Օրվա վերջում ձախողված մարդիկը գնաց տուն: Աշակերտները զարմացան, որ ծեր մարդը հանդուրժեց այդքան վիրավորանքն ու ձեռնոց չնետեց մարդիկին: Նրանք հարցրին ծերունուն, թե ինչո՞ւ չմեռամարտեց, մի՞թե վախեցավ պարտվելուց:

Ծեր մարդը պատասխանեց.

- Եթե մեկը նվերը ձեռքին մոտենա ձեզ, և դուք այն չընդունեք, ո՞ւմ կպատկանի այն:

- Իր նախկին տիրոջը,- պատասխանեց աշակերտներից մեկը:

- Նույնը վերաբերում է կռվին, ատելությանը, վիրավորանքին, նախանձին: Քանի դեռ դու չես ընդունել այդ ամենը, դրանք պատկանում են բերողին: Աստծու Խոսքը մեզ սովորեցնում է.

«Ուշ բարկացող մարդը հզորից լավ է, ու իր հոգին զսպողը՝ քաղաք գրավողից» Առակաց 16.32:

«Չայրացկոյր մարդը վեճ է հնարում, իսկ հանդարտաբարոն դադարեցնում է կռիվը» Առակաց 15.18:

«Չարից մի՛ պարտվիր, այլ չարը բարիով հաղթիր» Հռոմ. 12.21:

Դու միշտ անշեղ, կայուն եղի՛ր,
Աստծո ճամփից մի՛ խոտորվիր:
Թե անաստան հավատք ունես,
Այդ հավատքով միշտ կհաղթես:
Դու զինված ես Աստծո զենքով,
Քար սրտերը փշրի՛ր սիրով:

Միշտ գոհովթյամբ դիմիր Աստծուն,
Տերն այդ խոնարհ սիրտն է ուզում:
Եղիր անսուտ՝ Աստծո գրկում,
Սուտ խոտոդն է գեհեն գնում:
Քիչախնդիր մարդն է դաժան,
Անքեն եղիր ամեն վայրկյան:

Կորյուն Եղվարդեցի:

ՀԱՂԹՈՂ ՆԵՐԸ

Սկիզբը՝ նախորդ համարում

Ուզում եմ ձեր ուշադրությունը նորից հրավիրել Իսրայել ժողովրդի պատմությանը: Խնդիրը ներկայում էր, բայց որտե՞ղ էր պատճառը: Պատճառն անցյալում էր: Աստվածաշունչն ասում է, որ Հիսուս Քրիստոսի արյունը Աստծու կողմից տրված միջոց է, որով լուծվում են անցյալի խնդիրները: Եթե դու անցյալից մեղքեր ունես, չարն օգտագործում է այդ, որպեսզի մեղքի զգացողությունը նեղի քեզ ու թույլ չտա մոտենալ Տիրոջը, որպեսզի պարտության մատնի քեզ և վերջնականապես հեռացնի Աստծուց:

Եվ մենք մեզ հարց ենք տալիս, արդյո՞ք Աստված մեզ տվել է միջոց, որով հնարավոր է ազատվել անցյալում գործած սխալներից և բոլոր «բաղերից»: Այո՞, ես կրկին ասում եմ, որ Աստված այդ միջոցը մեզ տվել է, և դա Հիսուս Քրիստոսի **արյունն** է: Կա շատ կարևոր ևս մեկ հարց. եթե այդ միջոցը մեզ տրված է, ապա ինչպե՞ս պետք է օգտագործել այդ միջոցը: Ես այժմ դիմում եմ հիմնականում քույրերին, դուք երբեք օգտվե՞լ եք հագուստի բծերը մաքրող նյութերից: Շատ հաճախ մեր հագուստների վրա հայտնվում են տարբեր հետքեր, և դրանք վերացնելու համար մենք օգտագործում ենք հատուկ քիմիական նյութեր, որոնք օգ-

նում են կեղտոտված հագուստը նախկին տեսքին վերադարձնել: Այդ նյութերից յուրաքանչյուրն ունի իր օգտագործման հատուկ ձևը: Եվ ով որ այդ նյութից օգտվում է ըստ կանոնի, նա իր հագուստը չի վնասում, այլ նախկին տեսքին է վերադարձնում: Հոգևոր իմաստով այդ միջոցը Հիսուսի արյունն է:

Ա Հովհ. 1.7-ում կարդում ենք. «Իսկ եթե լույսի մեջ ենք քայլում, ինչպես որ Նա է լույսի մեջ, միմյանց հետ հաղորդություն ենք ունենում, և Նրա Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի արյունը մեզ մաքրում է բոլոր մեղքերից»: Ա Հովհ. 1.9-ում էլ գրված է. «Եթե խոստովանենք մեր մեղքերը, ապա Նա հավատարիմ ու արդար է՝ մեր մեղքերը մեզ ներելու և մեզ բոլոր անիրավություններից մաքրելու համար»: Այստեղ հստակ ասվում է, որ Հիսուս Քրիստոսի արյունը կարող է մաքրել մեզ ամեն բծերից: Դրա համար հարկավոր է **քայլել լույսի մեջ և խոստովանել:**

Սիրելիներ, Հիսուսի արյունը մաքրում և սպիտակ է դարձնում միայն այն, ինչը խավարից դեպի լույս է դուրս բերվում, այն ամենը, ինչը որ մարդը զոջումով և իր խոստովանությամբ խավարից հանում է Աստծու լույսի մեջ: Եկե՛ք հիշենք, թե ինչ խոսքից սկսեցինք. «Նրանք հաղ-

Պենյոնեօֆեկ, 2013թ., № 8 (48)

թեցին նրան Գառնուկի արյամբ»։ Ի՞նչ պետք է անենք մենք, որպեսզի չարին հաղթենք, որպեսզի այդ չար սատանան պարտություն կրի։ Մենք ունենք այդ միջոցը, և դա Հիսուս Քրիստոսի արյունն է։ Մեզնից ով որ օգտվում է այդ միջոցից, Աստծու առաջ կանգնում է ոչ թե որպես չարից պարտված, այլ ընդհակառակը, չարին հաղթած՝ Հիսուս Քրիստոսի արյունով։ Եվ ինչպե՞ս օգտվենք այդ միջոցից. առաջին՝ դուրս բերելով լույսի մեջ և երկրորդ՝ խոստովանելով։

1992թ. ես նոր էի ապաշխարում։ Աշխատում էի մի կազմակերպությունում ու մի բրիգադի աշխատակից էի, որը մեքենայով ժամանակ առ ժամանակ մի վայրից մյուսն էր տեղափոխվում։ Այդ մեքենայում ռադիո կար, և կոլեգաներս ճանապարհին տարբեր հաղորդումներ էին լսում։ Մի օր այդ հաղորդումներից մեկը երիտասարդության համար շատ ակտուալ թեմայի մասին էր։ Հաղորդավարը տալիս էր անունը մի մեղքի, որը ես, որպես երիտասարդ, զգում էի, որ իմ կյանքում կա։ Այդ պահին իմ գործընկերները ոչինչ չգիտեին ու չէին նկատում, թե ինչ է ինձ հետ կատարվում։ Ես ինձ շատ վատ էի զգում, ինձ պարուրել էր վախի զգացումը, միևնույն ժամանակ ես սարսափելի կերպով ամաչում էի։ Եվ երբ ես վերադարձա քաղաք, գնացի հավաքույթի ու հենց առաջին հնա-

րավորության դեպքում ասացի հովվին, որ ուզում եմ իր հետ առանձին գրուցել։ Եվ ես, խոստովանելով, խավարից դեպի լույս հանեցի մեղքը, որը կար իմ կյանքում։ Հովվին ինձ լսելուց հետո հետո աղոթեց, և իմ սրտից ամբողջությամբ դուրս եկավ մեղքի ծանրությունը։

Անցավ որոշ ժամանակ։ Աշխատավայրում ընդմիջում էր, և ես գնացի տուն։ Իմ տանը նույնպես ռադիո կար, և հենց այդ նույն պահին ռադիոհաղորդման ընթացքում հաղորդավարը նորից ասաց այն մեղքի անունը, որի համար ես մի ժամանակ մեծ ամոթ և անհարմարություն էի զգում, և որը ես խոստովանել էի ու խավարից դեպի լույս էի հանել։ Այժմ շատ մեծ տարբերություն կար։ Ես իմ տան խոհանոցում էի և լսում էի նույն մեղքի անունը, սակայն, ի տարբերություն անցյալի, այժմ ես մի երանելի ուրախության մեջ էի։ Ես լսում էի այդ մեղքի անունը, իսկ իմ սիրտը լցվում էր քաղցրությամբ և օրհնությամբ, որովհետև ես ինքս ինձ ասում էի. «Աստված իմ, փառք Զեզ, որ ես ներված եմ»։ Եվ ես ուրախությունից լաց էի լինում, որովհետև Հիսուս Քրիստոսի արյունը լվանում ու մաքրում է ամեն տեսակի մեղքերից։ Փառք Տիրոջը։

(շարունակելի)

**Իզոր Ազանով
Էրեկ, Բելառուս**

ՊՈՆՁԵ ԳԱՄԵՐԸ*

«Երբ լուռ մնացի, ոսկորներս մաշվում էին...» Սաղմոս 32.3:

«Նա, ով ծածկում է իր մեղքերը, հաջողություն չի ունենա, բայց ով խոստովանում ու հեռանում է դրանցից, ողորմություն է գտնելու» Առախյալ 28.13:

Մարդու խիղճը ճնշող ու մարդու կյանքի ուրախությունը խլող ավելի ծանր բան չկա, քան չխոստովանած մեղքը: Մի առիթով դոկտոր Ֆ. Ի. Մարշեյց լսեցի հետևյալ եղելության մասին: Նա պատմեց, որ մի անգամ խոստովանության անհրաժեշտության մասին ազդեցիկ խոսք էր քարոզել եկեղեցում: Շեշտել էր նաև, որ որքան հնարավոր է, մեր պատճառած վնասը անհրաժեշտ է հատուցել:

Հավաքույթից հետո եկեղեցու երիտասարդ անդամներից մեկը շփոթության մատնված գնում է նրա մոտ և այսպես արտահայտվում. «Միքելի հովիվ, ձեր այսօրվա քարոզը նեղ ու տխուր վիճակի մեջ գցեց ինձ: Ես ի վնաս ուրիշի մեծ սխալ եմ գործել և ամաչում եմ խոստովանել նրան մեղքս: Ես զբաղվում եմ նավաշինությամբ: Այն մարդը, ում մոտ աշխատում էի, անհավատ էր: Ես նրան հաճախ եմ վկայել Քրիստոսի մասին և շատ անգամներ էլ հրավիրել եմ ձեր քարոզները լսելու, սակայն նա միշտ հեզմել ու ծաղրել է

ինձ: Ես ի վնաս նրա մեծ հանցանք եմ գործել: Ես կարծում եմ, թե նրան այդ մասին իմացնելով՝ իմ ազդեցությունն ու բարի վկայությունը բոլորովին ու վերջնականապես պետք է կորցնեմ նրա առաջ:

Մրանից բավական ժամանակ առաջ անձնական աշխատատեղումս իմ հաշվին սկսեցի նավակներ պատրաստել: Այս աշխատանքի համար մենք պղնձե գամեր ենք գործածում, քանի որ դրանք ջրի մեջ չեն ժանգոտվում: Այդ գամերից շատ քիչ կային, և ես դրանցից մեծ քանակությամբ տուն էի տարել՝ իմ աշխատանքի մեջ օգտագործելու համար: Գիտեի, որ գողություն էի անում, բայց փորձում էի խիղճս հանգստացնել՝ մտածելով, որ գործատերս դրանցից շատ ունի, և իմ տարածներն այդքան էլ արժեք չունեն: Եվ հետո, նա իմ աշխատանքի դիմաց արժանին չի էլ վճարում:

Սակայն ձեր այսօրվա քարոզը ինձ դեմ հանդիման կանգնեցրեց իրականության առաջ, ես տեսա, որ պարզապես մի գող եմ, և այդ ան-

Պեյպերեժեկ, 2013թ., ԸՄՑ (48)

* Այս պատմությունը քարգմանված է նշանավոր քարոզիչ Այրնայթի գրքից - Ս. Ա. Չոպանյան

պարկեշտ արարքիս համար ոչ մի արդարացում չունեն: Հիմա ուզում եմ հարթել այս խնդիրը, գնալ և արարքս խոստովանել, օգտագործած գամերի վնասը հատուցել և մնացածներն էլ վերադարձնել, սակայն այդ անելու քաջություն չունեն: Կարծում եմ, որ եթե խոստովանեմ արարքս, նա պիտի մտածի, թե ես կեղծավորի մեկն եմ: Սակայն միևնույն ժամանակ այդ պղնձե գամերը խղճիս ու մտքիս վրա գորավոր ձևով ճնշում են: Համոզված եմ, որ մինչև այս խնդրին լուծում չտամ՝ ներքին խաղաղություն չպետք է ունենամ»:

Այս պայքարը տևում է մի քանի շաբաթ: Սակայն մի երեկո այդ երիտասարդը, գնալով քարոզչի մոտ, հետևյալ վկայությունն է տալիս. «Պատվելի՛, պղնձե գամերի խնդիրը վերջապես լուծեցի: Հիմա արդեն խիղճս ինձ չի տանջում: Կորցրած խաղաղությունս վերականգնվեց: Սիրտս հանգիստ է, և ես էլ եմ երջանիկ»: Հովիվը հետաքրքրությամբ հարցնում է. «Երբ գործատիրոջդ խոստովանեցիր մեղքդ, ի՞նչ ասաց»:

Երիտասարդը փայլատակող աչքերով պատասխանում է. «Գործատերս շփոթված բացականչեց. «Ձորջ, ես միշտ մտածում էի, թե դու կեղծավորի մեկն ես: Սակայն հիմա համոզվեցի, որ սխալվել եմ: Տեսնում եմ, որ քրիստոնեության մեջ իսկապես մի արտակարգ գորություն կա,

որ անպարկեշտ մի աշխատակցի մղում է խոստովանության, և նա ցանկանում է հատուցել իր պատճառած վնասը: Իսկապես, արժե ընդունել այդպիսի մի կրոն և դառնալ ճշմարիտ ու անկեղծ հավատացյալ»:

Վերապատմելի Մարշեն երիտասարդից թույլտվություն է խնդրում այս վկայությունը անհրաժեշտ պարագաներում իր քարոզների մեջ վկայելու:

Մեկ այլ քաղաքի մեջ, երբ վերապատմելի Մարշեն իր քարոզի մեջ ժողովրդին վկայում է այս դեպքի մասին, հաջորդ օրը քույրերից մեկը նրա մոտ գնալով հետևյալն է վկայում. «Պատվելի, մինչև երեկվա օրը ես էլ խղճիս վրա «պղնձե գամեր» ունեի: Ես գրքի սիրահար եմ, և մի ընկերուհի ունեմ, որ ինձնից շատ ավելի կարողություն ունի գրքեր գնելու: Նրանից բավական թվով գրքեր էի գողացել: Երեկ երեկոյան, ձեր քարոզից հետո, որոշեցի ազատվել այդ «պղնձե գամերից»: Այսօր բոլոր գողացած գրքերս վերադարձրի ընկերուհուս և նրան խոստովանեցի մեղքս: Ոչ միայն ներեց, այլև հուզվեց լացելու աստիճան...: Չեմ կարող խոսքերով արտահայտել այն քաղցր խաղաղությունն ու ուրախությունը, որ զգում եմ հիմա: Գոհություն Աստծուն, որ «պղնձե գամերն» այլևս խիղճս չեն տանջում»:

Ես էլ այս վկայությունները շատ

Վ Կ Ա Յ ՈՒԹ Յ ՈՒՆ

տեղերում են պատմել, և շատերը գալով վկայում են, որ շատ օրհնություններ են վայելել: Նրանք էլ, խոստովանելով իրենց մեղքերը, ազատվել են իրենց չարչարող «պղնձե նիզեքից»: Մի առիթով այս վկայությունը հիշեցի բարձրագույն դպրոցներից մեկի մատուռում քարոզելիս: Հաջորդ օրը դպրոցի տնօրենը, ինձ տեսնելով, ասաց. «Որպես արդյունք՝ ձեր «պղնձե գամերի» պատմության՝ աշակերտների կողմից գողացված շատ ինքնահոս գրիչներ և այլ առարկաներ վերադարձվեցին իրենց իսկական տերերին»:

Հատուցումը մարդուն չի փրկում, սակայն երբ որևէ մեկն իսկական զոջումով Աստծու առջև խոստովանում է, ապա անշուշտ լավագույնս գործադրելու է, որպեսզի ուրիշների հետ իր ունեցած խնդիրներն ուղղի, խոստովանի իր գործած մեղքերն ու հանցանքը և հատուցի պատճառած վնասը:

Սարգիս Ա. Չոպանյանի
«Ձմայելի դրվագներ» գրքից

Սիրելիներ, եթե ձեր սրտում կան «պղնձե գամեր», որոնք տանջում են ձեր խիղճը, դուք էլ զոջացեք ու ետ վերադարձրեք այդ պղնձե գամերը, որպեսզի ձեր խղճմտանքն ազատ լինի, ու հավատքի կյանքում նավաբեկության չհանդիպեք:

Այս տարվա հուլիսին Հանքավանում, մեր եկեղեցու ճամբարում, լուսաբացին երկու տարեկան ութ ամսական տղաս՝ Արշակը, արթնացավ քնից և սկսեց լացել: Երեխան ասում էր, որ ականջը ցավում է:

Քույրիկներից մեկը եկավ իմանալու, թե ինչ է պատահել ու ասաց, որ կգնա բուժկետից դեղ բերելու: Ասացի, որ չգնա, քանի որ շատ վաղ է, և բժիշկները քնած կլինեն:

Քույրիկի գնալուց հետո շրջվեցի տղայի և կողմն ուսացի. «Գիտե՞ս, երբ գինվորները գնացին Հիսուսին բռնելու, Հիսուսի հետ եղողներից մեկը սուրը հանեց ու քահանայապետի ծառայի ականջը կտրեց: Գիտե՞ս հետո ինչ եղավ. Հիսուսը ձեռքը դրեց նրա ականջին, ու ականջը լավացավ»: Տղաս ուշադիր լսում էր: Լացը կտրվեց, երեխան աչքերը փակեց ու քնեց: Առավոտյան, երբ արթնացավ, ականջը կարծես չէր էլ ցավացել:

Չաթարյան Մերի
ք. Արովյան

Պեպրեմի, 2013թ., № 8 (48)

* Աղոթքն Աստծու առաջին պարգեւն է, որի միջոցով բաշխվում են մյուս պարգեւները:

* Աղոթքը նման է ոսկյա բանալու, որով մեր առջեւ շռայլորեն բացվում են Աստծու թագավորութեան գանձերը:

* Ինչպես ուժեղ քամին է ցրում փոշին, այդպես էլ Աստծուն ուղղված փառաբանությունն ու աղոթքն են հալածում մեր թշնամուն՝ սատանային:

* Աղոթիր Աստծուն այնպես, կարծես տեսնում ես Նրան, քանզի Նա իսկապես տեսնում է քեզ:

* Առանց աղոթքի մեր հոգեւոր կյանքը ծարավում, թոչնում ու մեռնում է:

* Աղոթողի աղոթքները ձեռքեր են, որոնցով նա բռնել է Աստծու ոտքերը:

* Ինչպես հարդից ելած ծուխն է անհանգստացնում աչքերը, այդպես էլ հիշաչարությունն է աղոթքի ժամանակ անհանգստացնում մարդու միտքը:

* Եթե մեկն ուզում է, որ Աստված լսի իր աղոթքները, թող նախ աղոթի իր թշնամիների համար, եւ Աստված կլսի նրա բոլոր խնդրանքները:

* Աղոթքի համար ժամանակ չի գտնում նա, ով չի ցանկանում աղոթել:

* Աստված հաճախ ուշացնում է մեր աղոթքի պատասխանները, որպեսզի մեր առողջ ու բարի փափագները ավելի զորանան ու արմատ բռնեն մեր մեջ, իսկ անօգուտներն ու վատառողջները՝ առողջանալով անհետանան մշուշի պես:

* Մի՛ աղոթիր, որ քո կամքով լինի, քանի որ դա ոչ միշտ է Աստծու կամքի համաձայն: Ավելի լավ է աղոթիր այնպես, ինչպես սովորեցրեց Տերը. «Քո թագավորությունը գա, Քո կամքը լինի, ինչպես երկնքում՝ այնպես էլ երկրի վրա» (Մատթ. 6.10): Միշտ խնդրիր այդպես, քանզի Նա միշտ կամենում է բարին ու հոգուդ համար ավելի օգտակարը:

ԻՆՉՊԵՊՍ ԵՍ ՔԱՅԼՈՒՄ

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԵՏ

Մ վաճառական կար, որ եկեղեցու անդամ էր և ամեն օր աղոթում էր. «Ով Տեր, ինձ ավելի խորը քրիստոնեական փորձառություն շնորհիր»: Մի գիշեր նա հետաքրքիր երազ է տեսնում: Իբր առավոտ էր, և իրենք հավաքվել էին նախաճաշի: Դիշտ նույն վայրկյանին սենյակի դուռը բացվում է, և Հիսուս Քրիստոսը ներս է մտնում: Տանտերը հրավիրում է Քրիստոսին, և Նա նրանց հետ սեղան է նստում: Նախաճաշից առաջ տանտերն աղոթում է, և երբ աղոթքը վերջացնում է, Տերը հարցնում է նրան.

- Դուք ամեն անգամ ուտելուց առաջ այսպես աղոթո՞ւմ եք:

- Ոչ:

Քրիստոսը հարցնում է.

- Ուրեմն այսօր ինչո՞ւ աղոթեցիր:

Տանտերը պատասխանում է.

- Որովհետև այսօր Դու այստեղ ես, մեր մեջ, ուստի հարմար չտեսա առանց գոհություն հայտնելու ուտել:

Նախաճաշից հետո մարդը խափնուք է գնում, և Քրիստոսն ընկերանում է նրան: Դանապարհին Տերը հարցնում է.

- Դու ծխո՞ւմ ես:

Մարդը շփոթված պատասխանում է.

- Այո՛, ամեն առավոտ խանութ

գնալիս ծխախոտ վառելու սովորություն ունեմ:

Քրիստոսը հարցնում է.

- Ուրեմն այսօր ինչո՞ւ այդպես չարեցիր:

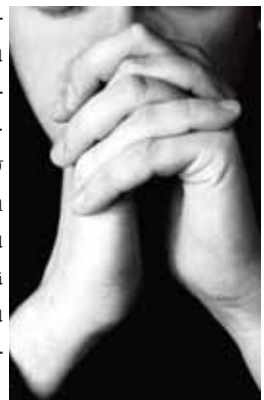
Մարդն ասում է.

- Հիմա Դու ինձ հետ ես, հարմար չտեսա ծխախոտի ծուխը երեսիդ փչել:

- Սակայն չգիտես,- ասում է Քրիստոսը,- որ ամեն օր այդ ծուխը քեզանից դեպի Ինձ է գալիս:

Մարդն արթնանում է, նստում անկողնու մեջ և սկսում խորհել: Հետո այսպես է ասում. «Աստված այս կերպով այցելեց և ուզում է ինձ արթնացնել մեղքի ու մահվան քնից և առաջնորդել Քրիստոսով եղած օրհնյալ կյանքին»: Հետո նա ծնկի է գալիս և այս աղոթքն անում.

«Ով ամենուրեք ներկա Երկնային բարեկամ, այսօրվանից սկսած շնորհիր ինձ Քո առջև այնպես քայլել, իբրև թե միշտ Քեզ երեսառ երես տեսնում եմ»:

«Չմայլելի գանձեր» գրքից

ԻՆՉՊԵՊՍ ԵՍ ՎԵՐԱԲԵՐՎՈՒՄ ՍՈՒՐԲ ԳՐՔԻՆ

Կալիֆոռնիայի համալսարանի մի սրամիտ պրոֆեսոր հայտնում է, որ Սուրբ Գիրքը սխալ է, և Մաթուսաղան 969 տարի չի ապրել: Նա հայտարարում է, որ այն ժամանակվա մարդիկ իրենց տարիքն ամիսներով էին հաշվում, հետևաբար Մաթուսաղան 969 ամիս, այսինքն՝ մոտ 81 տարի է ապրել: Այս նորությունը տպվում է քերթերում: Սակայն խնդիրն այդպես չի փակվում, Տերը երևան է հանում այդ պրոֆեսորի անմտությունը: Մի մարդ է դուրս գալիս և այսպես ասում ժողովրդին. «Եթե Մաթուսաղան իր տարիքն ամիսներով է հաշվել, ուրեմն նրա հայր Ենոքն էլ ամիսներով հաշված պիտի լինի: Արդ, Մաթուսաղան ծնվել է այն ժամանակ, երբ Ենոքը՝ նրա հայրը, 65 տարեկան էր: 65 տարին ամիսներով նշանակում է, որ Ենոքը 5 տարեկան և 5 ամսական փոքր տղա էր: Մտածի՛ր, մարդը կարո՞ղ է այդ տարիքում հայր լինել»:

Աստվածաշունչն ասում է. «Որովհետև խաչի քարոզությունը կորստյան մատնվածների համար հիմարություն է, բայց մեզ՝ փրկվածներիս համար Աստծո զորությունն է: Որովհետև գրված է. «Իմաստունների իմաստությունը պիտի կործանեն և խելացիների հասկացողությունը ի չիք պիտի դարձնեն»։ Ո՞ր է իմաստունը, ո՞ր է դպիրը, ո՞ր է այս աշխարհի քննողը: Չէ՞ որ Աստված հիմարություն դարձրեց այս աշխարհի իմաստությունը» (Ա Կորնթ. 1.18-20):

«Սուրբ Գիրք և գիտություն» գրքից

ԻՆՉՊԵՊՍ ԵՍ ՎԵՐԱԲԵՐՎՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ

Մի գիշեր մի քանի ուսյալ երիտասարդներ հավաքված էին իրենց ընկերոջ տանը: Նրանցից մեկն ասաց. «Եթե հանկարծ դուռը բացվի, և Օգոստոս կայսրը մտնի, ի՞նչ կանենք»: Միաձայն ասացին. «Ուրքի կկանգնենք»: Նորից հարցրեց. «Եթե եկողը Ալեքսանդրը կամ Նապոլեոնը լինի, ի՞նչ կանենք»: Դարձյալ ասացին. «Ուրքի կկանգնենք»: Քիչ հետո մի երիտասարդ հարցրեց. «Իսկ եթե եկողը Քրիստոսը լինի, ի՞նչ կանենք»: Բոլորը պատկառանքով, միաձայն ասացին. «Ծնկի կգանք»:

Պեթրոսյան, 2013թ., ՁԿ 8 (48)

ՉՎԱԽԵՆԱՆՔ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՑ

Հեթանոսների թագավորը Հիսուսի աշակերտին ասում է.

- Եթե դու չհրաժարվես Հիսուսից, ես քեզ կվռնդեմ իմ թագավորությունից:
- Ձերդ պայծառափայլություն, դուք չեք կարող իմ սրտից վռնդել Քրիստոսին, Նա խոստացել է երբեք չլքել ինձ,- խաղաղությամբ պատասխանում է Հիսուսի աշակերտը:

- Կրոնագրավեմ քո ողջ ունեցվածքը,- շարունակում է թագավորը:

- Իմ ողջ ունեցվածքը երկնքում է, դուք չեք կարող դիպչել նրան:

- Հենց հիմա կհրամայեմ, որ քեզ զրկեն կյանքից,- բարկանում է թագավորը:

- 40 տարի առաջ ես մեռա: Այժմ իմ կյանքը պահված է Քրիստոսի մեջ, այդ պատճառով էլ դուք ոչինչ չեք կարող անել իմ կյանքի հետ,- ուրախությունից փայլող դեմքով պատասխանում է Հիսուսի աշակերտը:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Ֆրանսիայում, պատերազմին շատ մոտ գտնվող մի մարզից բոլորը փախչում էին, բացի մի ծեր կնոջից:

- Ինչպե՞ս կարող ես քնել այսպիսի դաժան գիշերը,- հարցրին նրան:

Կինը պատասխանեց.

- Ինձ թվում է դա դժվար չէ, և ես կարող եմ հանգիստ քնել, քանի որ սաղմոսերգուն ասում է. «Քեզ պահպանողը երբեք չի քնում»:

Հայրիկ,- ասաց աղջիկը,- ես վախենում եմ, որ իմ ուժերը չեն բավա-

կանացնի, երբ պետք լինի մինչև մահ չարչարվել հավատքի համար:

- Ասա՛ ինձ, աղջիկս, արդյոք ես քեզ ճանապարհի համար նախօրոք տալի՞ս եմ ավելորդ գումար:

- Ո՛չ,- պատասխանեց աղջիկը,- տալիս ես միայն ճանապարհի գնալու օրը:

- Այդպես է անում և Աստված: Նա մեզ ուժ է տալիս ճիշտ այն ժամանակ, երբ կա դրա կարիքը, ոչ շուտ և ոչ էլ ուշ: Երբ չկա չարչարանք, չարչարանքին դիմակայելու համար ուժ ունենալու կարիք էլ չկա:

Աստված խոստանում է խաղաղ նավահանգիստ, ոչ թե հանգիստ նավարկություն

Մարսափելի փոթորիկը ծովում խորտակում է նավը: Նավաստիներից մեկը շարվում է ժայռի վրա: Նա տանջվելով բարձրանում է ժայռի վրայով, մինչև որ հայտնվում է անվտանգ վայրում: Երբ ամեն վտանգ անցյալում էր, նրա ընկերներից մեկը հարցնում է.

- Զիմ, ժայռից կախված ժամանակ դու երևի դողո՞ւմ էիր վախից:

- Ես, իհարկե, դողում էի,- պատասխանում է փրկվածը,- բայց կարևորն այն էր, որ ժայռը ամեն վայրկյան մնում էր խաղաղ, հանգիստ, անխախտ ու ապահով:

ԻՌԼԱՆԴԱՑԻ ԱՂՋԿԱ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես հակառակ էի քրիստոնեությանը: Մի գիշեր պարահանդես գնացի և ժամը 4-ին վերադարձա: Պառկեցի քնելու և մի երագ տեսա, որը երեք անգամ կրկնվեց: Երագումն թեմիս էի խաղում, և բարեկամներիցս շատերն ինձ էին նայում: Մեկին էլ տեսա, որ ամենաբարձր տեղից էր ինձ նայում: Երբ Նրան տեսա, բղավեցի. «Ահա տեսե՛ք Աստծու Որդուն»: Սակայն Աստված, ինձ նայելով և մատով ցույց տալով, ասաց. «Երբեք քեզ չեմ ճանաչել»: Հուսահատվեցի, երեք ամիս տառապեցի, հետո երագս մի հոգևոր քրոջ պատմեցի, և նա ինձ առաջնորդեց դեպի ներքոլ Փրկիչը:

Դրանից հետո տեսիլքով տեսա խաչված Հիսուսին, տեսա Նրա վերքերը, խոցված կողը և հարցրի. «Սրանք ինչի՞ համար են»: Հիսուսը պատասխանեց. «Այս վերքերն ստացա, որպեսզի դու բժշկվես»: Մեղքի բեռն ընկավ իմ վրայից, և ես Քրիստոսին հանձնվեցի:

Այս աղջիկը հետագայում դարձավ միսիոներ Զ. Սթըրտի կինը:

«Ավերարանիչ և ռահվիրա» գրքից

Պեպրեմբերի, 2013թ.. ՇՆ 8 (48)

ՄԻ՝ ՍՏԻՐ

Ամերիկայում մի ազարակատեր կատաղած ձի ուներ: Ձին միշտ աքացի էր տալիս, և ազարակատերը որոշում է ծախել այն: Հաճախորդ է գալիս և հարցնում. «Ինչպիսի՞ն է ձիու բնությունը, հանդա՞րտ է»: Ազարակատերն սկսում է գովել ու ասել. «Այս ձին այնքան հանդարտ ու բարի է, որ եթե իմ փոքրիկ աղջիկը նրա պոչի հետ խաղա, դարձյալ վնաս չի տա»: Փոքրիկ աղջիկը, հավատալով հոր խոսքին ու մոտենալով ձիուն, սկսում է պոչի հետ խաղալ: Կատաղած ձին մեկ հարվածով փոքրիկ աղջկան գետին է տապալում: Աղջիկը մահանում է: Աղջկա հայրը ողբ ու կոծ է անում, բայց անօգուտ. աղջկա մահն իր ստի արդյունքն էր:

Տրամվայում մի տղամարդ գրկած պահում էր մի փոքրիկ աղջկա, որն ամեն բոպե ուզում էր քնել: Սակայն տղամարդը՝ աղջկա հայրը, թույլ չէր տալիս, որ նա քնի և անընդհատ այնպես էր թափահարում, որ երեխան աղիոդորմ լալիս էր: Վերջապես մի կին չհամբերեց և բարկացած դիմեց տղամարդուն.

- Դուք ինչո՞ւ եք այդքան դաժան վերաբերվում աղջկա հետ ու թույլ չեք տալիս, որ քնի:

- Նա չպետք է քնի, ես նրան տանում եմ բժշկի մոտ: Նա թույն է խմել, և եթե հանկարծ քնի, ապա անմիջապես կմահանա,- պատասխանեց աղջկա հայրը:

Ոչ ոք չպետք է մեղադրի Հիսուս Քրիստոսին այն բանի համար, որ Նա մեղքի թույնը խմած մարդկանց թույլ չի տալիս քնել, որովհետև այդպիսի քունը ավարտվելու է հավիտենական մահով:

* Ծովում նավի հույսը խարխիսն է, իսկ կյանքում՝ մարդու հավատը:

* Մարմնի զգայարանները հակադրվում են հավատքին, քանզի զգայարաններն այժմեական են փորձում, իսկ հավատը գալիք բարիքներն է խոստանում:

* Չկա հավատը՝ չկա բարի մտադրություն, հեղուհեղուկ և չկա բարի գործ:

* Հավատքով մարդ ստանում է նույնիսկ այն, ինչ չի էլ համարձակվում հուսալ, ինչպես խաչված խելամիտ ավագակր:

* Առանց հավատքի մարդկային հասկացողությունը նմանվում է վայրի գազանների հորի, որը չնայած օժրված է բանականությամբ, սակայն ամեն պահ ենթակա է ինքնահոշորման:

ՓՈԲՐԻԿ ԽՆԴՐԱՆՔ ԱՌ ՀԻՍՈՒՍ

Փռչին եւմ, փռչին ուրքերիդ տակի,
Բայց նաև գառն եւմ Քո ընտիր բակի,
Խենթով գառ եւմ, Տեր, հսկիր, չփախչեւմ,
Օգնիր ինչ, Տեր իւմ, պահիր, կաղաչեւմ:

Մ.Սվարյան

Եթե քո կյանքում նեղություն ու վիշտ
Փոքորկի նման հասնեն քեզ վրա,
Հիշի՛ր Հիսուսին, քե ինչպես սասարեց
Ու Իր զորությանը կանգնեց ծովի վրա:

Եթե քո կյանքում արցունք ու մորմոք
Քեզ բաժին հասնեն խինդ-ծիծաղի տեղ,
Հիշի՛ր Հիսուսի խոսքերը կյանքի,
Հիշի՛ր Տիրոջը՝ զորաց ու բարի:

Եթե քո կյանքում լքվես բոլորից,
Ու ծնողդ անգամ եթե քեզ թողնի,
Հիշի՛ր Հիսուսին, որ քեզ խոստացաւ.
«Քեզ որք չեւմ թողնի ու կգամ քեզի»:

Յնծա, ո՛վ հոգի, քո Հիսուս Փրկչով,
Նայի՛ր համարչակ քո Հոր աչքերին,
Հիսուս քեզ համար արյուն է հեղել
Ու Սուրբ հանդեսին քեզ արժան արել:

Ն.Համարչոյանյան

Վ Ս Տ Ա Հ Ե Ն Ք Ա Ս Տ Ծ ՈՒ Խ Ո Ս Տ ՈՒ Մ Ն Ե Ր Ի Ն

Աստված հավատարիմ է և չի թողնի չեզ, որ չեր կարողությունից ավելի փորձվեր, այլ փորձության հետ կրա մահ ազատվելու միջոցը, որ կարողանաք այն կրել:

Ահորնթ.10.13

Օրհնյալ է այն մարդը, որ Տիրոջն է ապավինում, և Տերն է նրա հույսը: Նա մահն կլինի մի ծառի, որ ցրված է ջրերի մոտ, իր արմատները կձգի գետի մոտ, և երբ ցորը հասնի՝ չի նկատի. նրա ցրեկները կանաչ կլինեն, երաշտ ցարուց չի վախենա ու չի դադարի պրուդ ցարուց:

Երեմիա 17.7-8

Քանի որ, ո՛վ Տեր, իմ հույսը Քեզ վրա է: Դու լսելու ես ինձ, ո՛վ իմ Տեր Աստված:

Սաղմոս 38.15

Ահա Տիրոջ աչքը Իրենից վախեցողների վրա է, ու նրանց վրա, ովքեր Իր ողորմությանն են հուսացել՝ նրանց անչը մահից փրկելու և սովի ժամանակ նրանց կենդանի պահելու համար: Մեր անչը ապաստում է Տիրոջը, Նա է մեր օգնությունն ու մեր վահանը: Քանի որ մեր սրբերը Նրանով են ուրախանալու, որովհետև Նրա սուրբ անվանը հուսացինք:

Սաղմոս 33.18-21